

ஆத்ம ஜோதி

உள்ளடப் போதுவெளியி லோங்கு மணிவிளாக்கைக்
கள்ளமற வுன் ஞாவிற் காண் (யோகசித்தி)

ஆத்ம

ஓர் ஆத்மீக

ஜோதி

மாதவளரியிடு

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒந்வனே
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே - கத்தானந்தி

சொத்தி | நான்கு வெளி பங்குனிமாசம் தித்தி 1 | சூர் 5

பொருளாடக்கம்.

தோத்திரக் கீர்த்தனைம்.	113
செல்வமுத்தக்குமாரர் தோத்திரம்	114
வணக்கீன வைத்தியேசுவரன் ஆலயம்	115
திருமூலர்ஷிதிருமந்திர ஆலயவிளாக்கம்	119
அருட்பாவிளாங்கம்	121
இன்பநிலை	125
குமரித்திரைகடல்	126
பெரியபுராணாங்கனவ	129
சுத்தசன்மார்க்கம்	131
இந்துசமயத்தின் சாரம் கார்மம்	132
வள்ளலர்வுள்ளம்	134
விசித்திர சூரைம்	137
நற்றுளி	138

ஆத்ம ஜோதி

* ஆயுள்சந்தா ரூபா 75/- * வருடசந்தா ரூபா 3/-,
ஆத்மஜோதி நிலையம் நாவலப்பிடிடி (இலங்கை)

கெளரவு ஆசிரியர். க. இராமச்சந்திரன்
நம் 60 இல் பிளேஸ் கொள்ளுப்பிடிடி, சொழும்பு.

பகிப்பாசிரியர்: நா. முத்தையா
ஆத்மஜோதி நிலையம் நாவலப்பிடிடி.

வண்ணை வைத் தியேசுவர
வாலாம்பிகை தோத்திரக் கீர்த்தனம்,
கூடு

புன்னுகவராளி)

பல்லவி

வந்தித்திரு மனமே—அனுதினம்
வந்தித்திரு மனமே

அனுபல்லவி

சேந்தாமரைத் தடஞ்சுக்கும் வண்ணைக்கர்ச்
சேவர் வயித்தீசலிங்கர் பாதத்தை

[வந்தி]

கரணங்கள்

- 1 சித்தாபிரதத்தி லாடுவாய் ஆடியே நியந்
தேவர் கடன்கள் சேங்குவாய்
பத்தாசிய தோண்டர் பணியும் வாலாம்பிகை
பாதத்தையுஞ் சிவ பஞ்சாக்ஷரத்தையும் [வந்தி]
- 2 துஞ்சகரக் கடவுள் துரு பஞ்சலிங்கமுங்
குகனும் கமலை வாணியும்
பிஞ்ச மதியணி பெருமான் சோமாஸ்கந்தர்
பிரதோஷ நாயகர் பேரம்பலவரையும் [வந்தி]
- 3 வையம்புகழ் வயிரவன் மாரிபிடரி
வளர்முத்துக் குமாரர் நந்தி
ஜயன் சண்டன் முதலாகியபேரையு
மந்தனைன் தாசன் தமிழ்திலே யுட்போருக்கொயும் [வந்தி]
—க, வைத்தியலிங்கம்பிளீனா

செல்வமுத்துக்குமார்தோத்திரம்

மழவமுதிர் கனிவாய்ப் பசுந்தேறல் வெண்டுகில்
 மதித்தல நீளாப்பறும்மை
 மணிவயிறு குளிரத் தவழ்ந்தேறி யெம்பிரான்
 மார்பினிற் குரவையாடி
 முழவமுதிர் துடியினிற் சிறுபறை முழக்கிஅனல்
 மோசிரீர் பெய்தவித்து
 மூலைமதியை நெனியரவின் வாய்மடுத் திளமானின்
 முதபசிக் கறுகருத்தி
 விழவமுதிர் சேம்மேனி வெண்ணீறு தூளௌழ
 மிகப்புழுதி யாட்டயர்ந்து
 விரிசடைக் காட்டினின் திருஞிழிகள் சேப்பமுழ
 வெள்ளாநீர்த் துளையமாடிக்
 குழவமுதிர் செல்விப் பெருங்கனி வரச்சிறி
 குறும்பசெய் தவன்வருகவே
 குருவுமை தருகங்த புரியிலருள் குடிகொண்ட
 குமரகுரு பரன்வருகவே
 —குமரத்துப்பரசவாமிகள்

அடியருள் மண்டபமு மையர்செஞ் சடிமூம்
 அன்ளையர்க விருஸ்வயிறும்
 அம்புயா சனன்விழியு மின்திரா திபர்தலையும்
 அருமறை யனங்தமுகமும்
 படியுண்ட மால்புயமு நெடியமயிலின் முதுகும்
 பரங்குன்ற பழனிசெஞ்தூர்
 பலதலமு மெங்நேரம் வீளையாடு முனதுபய
 பரிபுர பதாம்புமங்கள்
 குடிகொண்ட வஞ்சகப்பொய் கடப நாடகங்
 கொலைகளவு காமமெல்லாங்
 கொள்ளொலை மென்னுடைய கள்ளவிதயத்திலே
 குசாம வென்றுவருமே
 முடியினு வமர்கள் வணங்குபுள் ஞானே
 முக்கட் குகுக்கள்குருவே
 முத்தர்குரு வேயோக சித்தர்குரு வேபால
 முத்துக்கு மாரகுருவே. —சிவஞானதேசிக்கவாமிகள்]

வண்ணை வைத்தியேசுவரன் ஆலயம், [ஆசிரியர்]

“ஆஹா! தேவர்களுக்கும் பெறற்கிய காட்சியல்லவோ இது! இதைக்காண என்ன புண்ணியான் செய்தனை நெஞ்சமே?” என்றார்ஜுரு பக்தர், அருசில்லின்ற இன்னெஞ்சுவர் “ஆம்” உண்மை உண்மை. நாஸ்திகப் பேச்சும் அவங்மிக்கையும் மனிந்த இங்காட்களில் எத்தனை ஆபிரம் மக்கள் எவ்வளவு பக்தி விநாயத்துடன் வந்து கூடியுள்ளார்கள்? காலையிலிருந்தே தங்கள்குழங்கைதகளை மறந்து, வீட்டுவேலைகளையுங் துறந்து வந்துள்ள தாய்மார்களின் தொகையே ஆபிரக் கணக்கில் உள்ளதே” என ஆமோதித்தார் உணர்ச்சி ததும்பு, இருவர் சம்பாஷணையையுங் கேட்டுக்கொண்டு கின்ற. வெளிரூவர் “இந்த அற்புதக் காட்சிக்கு முக்கியாரணம்” “இங்க ஆலயத்தைக் கட்டுவித்த பிரபு விண் பக்தியும், பிரதிஷ்டை செய்து வைத்த குருக்களின் ஆத்ம சக்தியையாம்; அல்லவிட்டால் பத்து வருஷங்களாக வெளவால்களுக்கிருப்பிடமாகி இருள்ளெடந்து கிடந்த இந்த இடத்தில் நாற்பத்தைந்து நாட்களுள் இவ்வளவு தெய்வ ஒளியும் அருட்பெருக்கும்வரமுடியுமா? எனக்கிரு அந்தவிருங்களின் உள்ளத்தில் ஆர்வக்கணலைக் கொழுந்துவிட்டெரியச்செய்தார்.

இது கற்பனையல்ல. சென்றமாதம் இருபத்தேழாம் திகதி [1-3-53] செய்வாய்க்கிழமையன்று, வண்ணை வைத்தியேசுவர கவராமி மண்டலாடிவேக பூர்த்தி மஹாசங்காபிவேக முடிவில் நிகழ்ந்த தண்டிகைத்திருவிழா ஆரம்பித்தபோது யாம் நேரில்கீட்டின்புற்றசம்பாஷணையாகும், பல நாட்களாகப் பசி கிடந்த மக்கள் அறுசவை உண்டிபெற்று மகிழ்ச்சியடைந்தது போல, அன்று கூடிய பக்த கோடிகள் ஒவ்வொருவர் முகத்திலும் ஒருவித தேய விகக்களையும், அகத்திலெழுந்த ஆர்வத்திற்குப்புற அறிகுறியரக்குளாக நாட்களிதழும் ஆண்தக் கண்ணீரும் தென்பட்டன. யாழிப் பாணத்தில் ஈசுவசமயத்திற்கு ஓர் புது சகாப்தம் உதயமாய் விட்டதென்ற நம்பிக்கையை வெளிக்காட்டுவதுபோல் இருந்தது அவர்களின் முகமலர்ச்சி.

கி-416-ம், 17-ம், 18-ம் நாற்றுண்டுகள் எமது சமயம் தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் மிகவும் கண்டமான நிலையானது

ந்தகாலமாகும். பேர்த்துக்கீசர் செய்த அட்டேழியங்கள் அளப்பில். அவர்கள் விட்ட குறையை சிறைவேற்றவங்தவர்கள் போல் ஒல்லாந்தர் நமது கோயில்களைத் தரைமட்டமாக்கிக் கொள்ளைய டித்தனர்: மேலே குறிப்பிட்ட முன்னாறு வருஷ எல்லைக்குள் சைவம் மிகவும் இருள்ளடங்கிருந்தகாலம் பதினெட்டாம் நூற்று ஸ்தாகும். திருச்செங்கூர் சண்முகப்பெருமான் அங்கியின் நாச ஸ்தாகும். திருச்செங்கூர் சண்முகப்பெருமான் அங்கியின் நாச வேலையின் பலனுக கடுக்கடலில் வாழ்ந்தகாலமது. நயினர்தீவு நாகபூஷணியம்மையை அடியார்கள் வல்லிக்காட்டு ஆலமரப்பொங் கில் மறைத்துவைத்ததும் அப்போதுதான். அங்கியபடைத்த ஜிவன் கோக் என்பான் சிதம்பரத்தைத் தளது பாசறையாக்க, நடராசப் பெருமான் புளியமரப் பொங்கில் மறைந்திருந்ததும், பின்னர் பிரெஞ்சுக்காரராதும் ஜஹர் அலியினதும் படையெடுப் புக்கள் காரணமாக திருவாரூருக்கு எழுந்தருளியதும் அக்காலத் திலாகும். தமிழ் நாட்டில் அரசியல் நிலைங்களொருவிதமாகாது க்கொண்டிருந்தது. சுடிதசமக்களிடையே இருந்த பேர்ட்டியும் பொறுமையும் உட்போரும் அங்கியின் சூழ்சிகளுக்குச் சாதக மாயிருந்தன. இந்தக்கேவலமான திலையில் ஆலயங்களில்வித்திய கையித்திகங்கள் தடைப்பட்டதில் வியப்பென்றுமில்லை.

ஆனால், ஓர்பாடல் பெற்ற புராதன சிவஸ்தலம் இதற்குவி லக்காய் சிறப்புடன் விளங்கியது. அங்கே என்றும் போல் சித்தி யமைக்கிக்கங்கள் தவறுமான் ஒழுங்காய் கடைபெற்றதுமாத்திரம் ன்றி, திருப்பணி வேலையும் தட்டுத்தடையின்றி நடந்தது. அது தான் சேநு நாட்டில் சீகாழிதாலுக்காவில் காவிரியின் வடக ரையிலுமைந்துள்ள புளியிருக்குவேலுராகும்; மந்திரமும் தந்திர மும் மருந்துமாகி பூஞ்சைத்தியாதர் எழுந்தருளியுள்ள காரணத் தால் வைத்திச்சுவரன் கோவிலென இங்ற அழைக்கப்படுகிறது.

பதினெட்டாம் நூற்றுண்டுப் பிற்பகுதியில், தஞ்சையை தக்கிலை காராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த துள்ளா மகாராசாகாலத் தில் சீகாழிப்பரிவிற்கு அரசப்பிரதிதித்தியாக இருந்தவர் பூஞ்சை வர் பூஞ்சைபோவ். வேஞ்சுக்கட்டளைபார்த்தவர் முத்துக்குமா ரசவாமிதம்பரன். அவரின் குருவாய்; தருமபுரதுதீனப் பத்தா வது மகாசங்கிதானமாக இருந்தவர் சிவஞானதேசிகர்; இவர்த

னெல்லாரும் அரிய சிவபக்தர்கள், தென்னுடைங்கும் அழிவு வேலை நடஞ்தவேளையில், வேறு ரில் மாத்திரம் ஆக்கவேலை சிறை வேறிபதற்கு அவர்களின் ஆக்க சக்தியே காரணமாகும். சிவஞானத்தேசிகர் பெரிசித்திமாலும் அருட்கவியுமாவர், அவரின் ஆசியடன் வேறூரில் கிழி 1770-ம் ஆண்டளவில் செய்யப்பட்ட திருப்பணி வேலைகள் பல. இரண்டாம் பிரகாரமதிலும்; அம்மன் சங்கிதிகட்டஞ்சுற்றி மண்டபமும் சித்தாமிர்த தீர்த்தக்கரை சுற்று மதிலும் ரீராளிமண்டபமும் அவற்றுள் முக்கியமானவையாகும்:

இத்திருப்பணிகள் தீவிரமாக நடந்ததொண்டிருக்கும்பேர்து வசிஷ்டரால் பிரகிஷ்டை செய்யப்பட்ட இப்ரழைய புனித ஸ்தல த்திர்கு யாத்திரை செய்யும் அருட்பாக்கியம் யாழ்ப்பாணம் வைசியர் குலதிலகமான கோ, வைக்கியலிங்கச் செட்டியார் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது, இவர்தந்தையார் சோழனட்டைச் சேர்ந்தவர். தைபஸ்நாயகியின் கடாச்சத்தையும் சிவஞான பீதசிகரின் ஆசியையும் பெற்று யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய வைத்தியலிங்கம் செட்டியாரின் பக்கி சேறிந்த உள்ளத்தில் தரம் பெற்ற இன்பத்தை ஈழத்துச் சைவமக்களும் பேற்றுலோவென்ற எண்ணம்தூருதரம் மின்ஜிமஹாக்திருக்கலாம். அந்த எண்ணம் வெறுங்கனவரக மூங்கிடாமல் காரியக்கில் கைகூடத்தூண்டுவதற்குப் போலும், செட்டியார் செல்வத்தில் சிறப்புற்ற வேளைபார்த்து திருவருள் தென்னுட்டிலிருந்து ஈழம் வந்த ஓர் தமிழரை அங்குக்குஞானகுருவாய்ச் சேர்த்துவைத்தது. வைத்திசுவரானாரே தையல்நாயகி சீமேகராய் செல்வ முத்துக்குமார சுவாமியுடன் வண்ணார்பண்ணையில் ஈழந்தருளத் திருவுளங்கொண்டால் தகுப்பவர்யார்? மகத் துவேஷங்கொண்ட வல்லாந்த அரசாங்கத்தின் தேசாதிபதியே அத்தொண்டிருக்கு உடங்கதையானார். இரண்டு ஆண்டுகளில் திருப்பணி முடிவாகி தோறிற்கும்பாடுவேஷகம் 1790ம் ஆண்டுகித்திரையாத்தகில் புனர்பூச நடங்கத்திரத்தில் நடைபெற்றது. இவ்விதம் வைத்தியலிங்கச் செட்டியார் விதைத்து வளர்த்தசைவப்பயிரைத்தான் அடுத்த நூற்றுண்டில் நாவலர் பெருமான் களைப்பிடுகித்தழைத்து விளையாச் செய்தார். பிந்தியவரின் சைவப்பிரசங்கம் ஆரம்பித்தது முந்தியவர் கட்டிய ஆலயமண்டபத்திலேயாம்.

வியாழகிசை இதுகியில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட இந்த ஆலயத்திற்கு சுக்கிரதினை பிறந்தது நாவயர் மாணவனும் இருக்கு ம்போது கோயில்நிர்வாகத்தைப் பரார்த்துவந்த வை, காந்தப்பச் செட்டியார் காலத்திலேயாம். வேறூரில்போல், முத்துக்குமார சுவாமிக்கு கார்த்திகை நட்சக்திரபூசையை விசேடவீழாவா நடத்துவதற்கு உபயங்கிடைத்தது அக்காலத்திலேயே, நையல்நாயகிக்கு விலையுயர்ந்த ஆபரணங்கள் கிடைத்ததும் அதோலத்திலை கும். அதன்பின் நடந்த விசேட சம்பவம் இரண்டாவது சம்பு ரோகஷன கும்பாபிஷேகமாகும். இதன்தேதி 9-9-1886 [விய வருஷம் ஆவண்மாதம்] நான்கு ஆண்டுகள் கழித்து, விகிர்திகளு சித்திரைமாதம் புனர்பூசாட்சக்திரத்தில் (25-4-1890) வித்துவ சிரோமணி ந. ச. பொன்னம்பலம்பிள்ளை, திரு. சித. மு. பசுபதி செட்டியார் முதலானார்களின் நன் முயற்சியால் ஆலயத்தின் நாறும் வருஷப்பூர்த்தியிழா மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பட்டது. இவ்விழா பெரும் பணச்செலவில் ஜம்பது தினங்களாகக் தொடர்ந்து நடைபெற்றது, 1897-ம் ஆண்டு ஜனவரிமாதம் 24 ம் தேதி பதினையாயிரம் அண்பர்கள் அணிவிகுத்துப் பின்தோடர, நியாய துரங்கரர்கள் ஏகலிங்காம் காகசபையும் இருந்துகில் வர, சுவாமி விவேகானங்கர் சென்று வழிபட்டது இந்த ஆலயத்தில் நடந்த அடுக்க முங்கிய சிகந்த்சியாகும். ஜம்பத்தாறுவருஷங்கழித்து, அதேதினத்தை நினைவுட்டும் முறையில் மிகவும் சிறப்பாய் நடந்தசம்பவமேஇக்கட்டுரையின் அரப்பத்தில்குறித்துப்பட்ட விஷயமாகும். பேரூக்குப்பொருந்த வேறூரில் எழுதாருளியுள்ள வைத்திசுவரனையே குலதெய்வமர்க்கக் கொண்டாடும் சேர். கந்தையா வைத்தியாதன் அவர்கள் அன்றையங்கிழங்கி களுக்குக் தலைமை தாங்கியது சாலாம் பொருத்த முடையது. அவரின் அருகிலிருந்து அன்றைய கூட்டத்திற்குப் பெருமையளித்த நிதியார் திரு ஸ்பென்சர் இராசரத்தினம் அவர்களைப்பற்றி இங்கு ஒருவசனம் எழுதாமல் விடமுடியாது, அவரது யாழிப்பானைத்தியோக மாற்றமும் சிவன்கோவில் புனரூத்தாரண வேலையும் ஒரே காலத்தில் நிகழ்ந்தனவை. இலங்கையில் பல இடங்களில் அவர் செய்துள்ள ஆலயசேவை எல்லாரும் கண்கறிந்த விஷயம்: விவேகானந்தரின் யாழிப்பாண விஜயத்தை நமக்கு சுதா நினைவுட்ட எழுந்தாலெயும் வண்ணவைத்திசுவரன் வித்தியாலெயம். அதை

திருமூலர் திருமந்திர ஆஸயவிளக்கம்.

[திரு-அ-சிதம்பரன்]

படமாடுங்கோயில்

“படமாடுங் கோவில் பரமர்க் கொண்றீயின்
நடமாடுங் கோயில் நம்பர்க்கங் காக
நடமாடுங் கோயில் நம்பர்க் கேள்றீயில்
படமாடுங் கோயில் பரமர்க்கங் காகும்”

மனிதனுக்கைய உடம்பு நடமாடுங் கோயில் எண்படும்; உடம்பி
ஆள்ள உட்கருவிகளையும், அங்கருவிகளை இயக்கும் சக்திக

118ம் பக்கத்தொடர்ச்சி

இன்றைய உண்ணதனிலைக்குக் கொண்டுவந்த திரு: அம்பிகைபாகன்
அவர்கட்டகும் வைத்திசௌரன் ஆலயத்தை அதின் பழையநிலைக்குக்
கொண்டுவர இன்று உழைக்கும் திரு வை, கட்டப்பச்செடியாருக்
குமிடையேயுள்ள நல்லுறவுக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

பொதுப்பணியிலும் சமயத்தொண்டிலும் முந்தியவர் பெற்
றள்ள அலுபவம் பின்தியவர்க்குப் பெரிதும் உதவியாகும். ஆல
யத்திருப்பணிவேலை தீவிரமாக முன்னேற தையல் நாயகியின்
திருவருளை வேண்டுகின்றோம்.

“ஆகியாய் நடுவுமாகி யந்தமு மாகி யீசன்
பாதியு மாகிசின்ற பழமறைக் கொழுங்கே ஞாக
கேதியு மாகிமேலாஞ் சுடரதாய் மலரின் மேவுங்
நாதாய் மாகிசின்ற தையல்ளா யிலே போற்றி!”

ளையும் நாம் நேரே பார்க்க முடியாதாகையால் அவைகளைப் பட மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ளும் பெருட்டுக் கோயில்களாகியபட மாடும் நிலைகளைக் கட்டிவைத்தார்கள் நம் பெரியோர்கள். நம் தமிழ்நாட்டில் உள்ள கோயில்களைல்லாம் அத்தன்மையனவே; அதனுடைய அக்கோயில்களுக்குப் படமாடுங்கோயில்என்று பெயர் அமைந்தது.

இது எதுபோல் என்றால் ஞாலநூல் கற்பான் புக்க ஒருவன் சிலத்தின்கண் அமைந்த எல்லா இடங்களையும் ஊர்களையும் மலை நக்கி முதலானவைகளையும் நேரில் போய்ப் பார்த்துப் படிக்கமுடியாது. ஒவ்வொருவனும் சில பாகங்களையே காண முடியும். ஆனால் ஞாலர்த்தினபடி மூலமாக ஐந்து கண்டங்களையும் அவைகளில் உள்ள கடல், மலை, நதி, ஊர் கோயில் முதலியவைகளையும் பார்த்துப்படித்து க்கெதரின்துகொள்ளுவதுபோலன்க.

ஞாலநூல் படிப்பவன் ஞாலத்தின் படம் மேண்டாம் என்றுசொல்லமாட்டான். சொன்னால் அவன் அறிவாளி ஆகமாட்டான்: அதுபோல உடலின் தத்துவங்களை உணரவிரும்பும்ஒருவன்தான் தத்துவநால்களை வாசிக்கும்பொழுது உடற்றத்துவ விளாக்கப்படமாகக் காட்சியளிக்கும் கோயில்களை வேண்டாம் என்று சொல்லமாட்டான். அப்படி ஒருவன் சொன்னால் அவன் அறிவாளியாகமாட்டான். நடமாடுங்கோயில்

மனிதனுடைய உடம்பு கடமாடுங்கோயிலென்று கூறுவதுள்ளப்படி

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்

வள்ளாற் பெருமானுக்கு வாய்கோ புரவாசல்

தெள்ளாத் தெளிந்தர்க்குச் சிவன்சிவலிங்கம்

கள்ளப் புலைந்தும் காளா மனிவிளக்கே”

என்று காலோத்தர ஆகமாம் கழுகின்றது.

இப்பாசுரத்தில் மனிதனுடையாள்ம் பெருங்கோயில் [கருவனை-கற்பக்கிரகம்] என்றும், ஊனுடம்பு, அதாவது முழுஉடம்பும் ஆஸயர், அதாவது முழுக்கோயிலும் ஆகும் என்றும் வாய்கோபுரவாசல் என்றும்; உள்ளாத்தின்கண் உள்ள சிவனேசிவலீங்கம் ஆகும்என்றும் ஐந்துபுலன்களும் ஐந்து விளங்கங்கள் ஆகுமென்றும் கூறியிருப்பதை நோக்கவெளியாம், ஆஸயம் அசரமும் மனிதனுடம்பு சரமும் ஆனதால் மனிதனுடம்புகடமாடுக கோவில் எனப்பட்டது. (சரம்-அசைவது; அசரம்-அசையாதது)

அடுப்பாவிளக்கம்

[தீரு கவி மாகி சுத்தானந்தபாரதியார் அவர்கள்]

முற்றேடர்ச்சி

ஒருமையுடன் என்ற பாடலில் என்ன வரங்களைக் கேட்டாரோ? அவ்வாரங்களைப் பெற்ற இராமலிங்கத்திற்கு என்ன குறை? அறிவு தன்னால் மலர்ந்தது. ஒதாமல் வேதாகமங்களை உணர்ந்தான். அவன் பெரியபுராணத்திற்குச் செய்த விரிவை அண்ணையே திங்கக்கச் செய்தது. வள்ளலார் பதினாறு வயது வரையில் முருகனையே உபாசித்தார்; திருவாசகத்தையும் அப்பர் சம்பந்தர் தேவாரங்களையும் திருமந்திரத்தையும் ஓதியுளர்க் கார். வேறு பாச நூல்களை ஒத்தில்லை. பதிநால்களையே விரும்பினார். திருத்தணி முருகனையே தமது குருவாக உபாசித்தார். தூயானாம் கண்ணாலும், அதில் வீளக்கொளியே அருட் ஜோதி யாண்டவன்.

இந்த உருவே அவர் உபாசித்தது, திருத்தணி முருகன் மேல் அவர் பாடிய பாடல்கள் கல்லும் கரையும் தகையன.

பண்ணை மொழி யடியார் பரவி வாழ்த்தும்
பாதமலர் அழகினையிப் பாவி பார்க்கிற்
கண்ணேறு படுமேன்றே கனவி லேனும்
காட்டென்றூற் காட்டுகிலாய் கருணையீதோ?
வண்ணை அம் அரிமுதலோர்க்கு அரிய ஞான
விளக்கே என் கண்ணேறுமேய் வீட்டின்வித்தே
தண்ணேறு போழிற் றணிகை மணியே சீவ
ஶாட்சியாய் நிறைந்தருநும் சகச வாழ்வே-

சுப்ரமணி என்பது சுத்தசக்திச் சுடரே, அது சிவக்கனலே. யோகிகளுக்குப் புருவ நடிவே ஆறுபட்டையாகத் தோன்றும் அருட்பிரகாசமே....இந்தப் பிரகாசத்தைக் கண்டபிறகு வள்ளலார் ஒற்றியூர் தியாகராசம் பெருமாளை உபாசிக்கலானார். மகளை கண்டபிறகு தந்தையைக் கண்டார். ஒற்றியூர்ப் பதிகங்களும் இங்கிதமாலையும் திருவாசகத்தேநெகிழிவிக்கின்றன. கடவுளுடன் அருட்செல்லுத்திற்காகச் சண்டைபோடுகிறார் அன்பர்.

வெள்ளி மாமலை வீடென உடையீர்
 விளங்கு பொன்மலை வில்லெனக் கொண்டீர்
 வள்ளியீர் என நும்பைவாங் தடைந்தால்
 வாய் திறந்தொரு வார்த்தையும் சொல்லீர்
 என்னில் வண்ணொப்போல் எக்கனும் நின்றீர்
 எழை யேன்குறை ஏன்அறி யிரோ?
 ஒள்ளியீர் உமையன் நியொன் நறியேன்
 ஒங்கு சீர்ஒற்றி யூருடை யிரோ.

திருவருட்பேறு

ஒசம் பதிந்துள்ளே நின்றுநுகி ஞஞ்சாரப்
 பேசினுற் பேசும் பிரான்

நித்தம் நினைந்துநுகி நின்மலைனை என்றுவிக்கில்
 முற்றும் அவ வுடம்போயாம்

யத்பாவும் தத்பவதி என்ற உண்மைக்கிணங்க ராமலிங்கம் அன் பி
 னால் அருள் பெற்று அருவால் அறிவைப் பெற்றும் சிவன் சிவ
 மயமாகப் பெற்றுன்.

புவினிற் கந்தம் போருந்திய வாரே
 சீவனுக் குள்ளே சீவமணம் பூத்தது
 ஓவியம் போலே உணர்ந்தறிவாளர்க்கு
 நாவி யனைந்த நடுநேறி யாமே.

உப்பும் அப்பும் போல் சீவனும் சிவானந்தக் கடவில் கரைங்
 தது.

சீவனுர் சீவ ஏரை அறிந்தபின்
 சிவனுர் சீவனு யிட்டிருப்பரே

எனதேன தேன்னால் இடராகும் என்னும்
 அவனது என்ன அருள்

மனிதனுள் இரண்டு சக்திகள் உண்டு. ஒன்று மாயாசக்தி. இது மனிதனை மயக்கி உவக சுகபோகங்களில் ஆழ்த்திப் பிறவிக் கடலீல் புகுத்தும். இது ஆசை'ஆணவும் கனமம் கரம் வெகுளி யைக்கம் ஆகிய வடிவில்.இயங்கும்.

காயம் வெதுளி கலாக்கமி லாதமனச் சேமத்தி னல்ழீறையைத்தேர்

இந்தமாயாசக்திமை வெல்லவேண்டும். அதற்கு'ஒரு சாதனம் மனதை வெளிச்செல்லாமல் அடக்கி உள்ளே லயிக்கும் தியானமே.

சுற்றும்பேய் கேஞ்சைச் சுருக்கிச் சுகவழியே
பற்றற்று சிற்கப் பயில்

யத்ரோபரமதே சித்தம் நிருத்தம் யோக சேவையாய்
யத்ரசை வாத்ம ஞக்மானம் பச்யன் ஆத்மனி துஷ்யதி.

ஏங்கெங்கே மனம் அலைகிறதோ'அங்கங்கிருந்து அதைத்திருப்பி உள்முகமாக்கிச் சுத்தான்ம சோதியில் லயிக்கச்செய்க!

யதா'·தீபோ நிவாதல்தோ'கேங்கதோ சோமமாஸ்ம்ருதா
யோகினே யதசித்தஸ்ய யுஞ்ஜதோ யோகமாத்மன

ஆடா மனி விளக்கைப்போல்'யோகி'தன்'ஆத்மஸ்வ'நுபத்தில்
லயித்திருக்கவேண்டும் என்கிறது கிடைத. இந்த மனிவிளக்கை
தான் மாக்கண்ணுடியில் வள்ளலர்தியானித்தார்- மனம் பரம்
பொருளிடம்'லயித்ததும் ஆசையாணவங்கள் ஒழியும்.

ஆசா நிகளம்-- துகளா கீயின்
பேசா அனுஷ்டி பிறந்ததுவே

அருணகிரிநாதர் அந்தச் சொருபத்தை அழகாகப்பாடுகிறார்
சுருதி யூடு கேளாது சரியையாளர் கானுது
துர்யமீது சாராது—எவராலும்
தோட்ரோனைது மாமாயை இடைபுகாது கீறத்

ககமகோத்தியாகி—ஒளியாது
 பரிதி காரில் வாடாது—வடவை மூனில்வேதாது
 பவனம் வீசிய வீழாது—சலியாது
 பறவை சூழில் ஆழாது படைகள் மோதில்மாயாது
 பரமஞான வீடேது—புகல்வாயே.....

இதுதான் வள்ளலார் கண்ட நித்தியதேகம். சுத்தான்ம தேவதான் ஈவராது நித்தியதேகம்.

கற்பூர தீபலூளி காட்டும் உடலுயிரும்
 கிற்கனலை ஏற்றச் சிரம்
 அழியாப் பொருளை அபுயியாது டற்றின்
 அழியா அம்ரநிலை யாம்.

இதுதான் நித்தியதேகத்தின் சூக்கிம. இந்த நித்தியதேக உண்மை அவருக்குவடலுள்ளில் உதித்தது. வள்ளலார் வாழுக்கை கந்தகோட்டத்தில் முனைத்தது. கிருத்தனி நினைவில் தலைத் தது. ஒற்றாயில் பூத்தது. வடலாரில் பழுத்தது. முதல்லூங்குத் திருமூரைகளும் உபாசணையும் மகாதேவ மாலையும் பக்குவமான சுயம் பொராச நிலையில் அருளாவேசத்தில் மலர்ந்தன. மற்றை ந்தும் புராணக் கலப்புக்களும் மதக்கலப்பும் உடையன, சைவ சமயத்தன. ஆனால் திருமூறை மதச்சார்பற்றது. உலகிற்கெல்லாம் எல்லாக் சமயங்களுக்கும் பொருந்திய போதுமறையானது. அதில் வள்ளற்பெருமான் தமது சாதனமுறையை விளக்கியிருக்கிறார்.

கடல்கடந்தேதன் கரைகடந்தேதன் கண்டுகொண்டேன் கோவில் கஷவுகிறங் திடப்பெற்றேன் காட்சியெல்லாம் கண்டேன் அடர்கடந்த திருவுமுதுண்டு அருள்ளுனியால் அனைத்தும் அறிக்கு நெரிந்து அறிவுருவாய், அழியாமை அடைந்தேன் உடல்குளிர்ந்தேன் உயிர்கிளர்ந்தேன் உள்ளமெலாம் தலைத்தீநன் உள்ளபடி உள்ளபொருள் உள்ளவனுய் நிறைந்தேன் இடர் தசிர்க்கும் சித்திமெலாம் எனவசம் ஆ கிணவே இத்தனையும் பொதுநடஞ்செய் இறைவனருட் செயலே.....

~~கோவில்~~

தொடரும்

ஓம் பூர்ராமகிருஷ்ணம்

இன்பநி லீ.

காலை அவர்க்கு, கடுமேபகலில் மெய்சோர்க்கு,
மாலை மடியும் மலர்போலாம்...தூலவுடல்
ஆதலினால், இன்றே அருட்பணிக்கே அர்ப்பணிப்பாய்
காதவுடன் வாழ்வைக் கணிஞ்கு!

வெட்டித் தரையினிலே வீழ்த்தியபின் னும், தன்னை
இட்டமுடன் மாந்தர்தமக் கீங்குவக்கும்—நட்டமரம்
போன்றிப் புவிக்களித்த புனிதன் திருப்பணிக்கே
ஈன்றுவப்பாய் வாழ்க்கை யேலாம்!

தன்னை யுருக்கீமழை தானுகித் தாழ்ந்தியாய்
மன்னு கடல்கலக்கு மாழுகில்போல்—உன்னு
ணவத்தை யுருக்கீயுயிர்க் கன்புசேய்து நேஞ்சே
சிவத்தைக் கலந்திடவே சேல்!

தாண்ணமைதி யோடிரவு முற்றும் தவம்புரிஞ்கு
விளைமீன் கதிரொளியை மேவதல்போல்—நண்ணித்
தனிமோன சாதனையில் சார்ந்தால், உண் டின்பக்
கனிஞான ஜோதிக் கதிர்!

கங்குலோடு கங்குலாய்க் கமலம் கரங்குவீத்துப்
பொங்கோளியைப் போற்றிமணம்பூப்பதுபோல்—ஏங்குநிறை
சேஞ்சுடரை யுட்குவிங்க தியானத்தால் அன்புசேயின்
நேஞ்சே, உண் டின்ப நிலை!

“பரமஹம்ஶதாஸன்”

குமரித் தீரைக்டல் [நாதன் M, Sc.]

ஆ! அத்திரைகள் ஆடிக்களிக்கும் நிலைதான் என்னே! அப்பாறைகள் மீது மோதுவதும் பல்லாயிரங்குளிகளாய்ச் சிதறிப் போவதும் வெஞ்சை அள்ளுகின்றதன்றே! என்னே! தென்குமரித்திரைக்கடலின் எழில்!

காலை நேரமும் மாலை நேரமும் அக் கடற்பரப்பின் இயற்கை எழில் சொல்லிமுடியாது! களங்கமற்ற அங்கீலப்பரப்பின் காட்சி உள்ளத்தையும் உணர்வையும் ஒங்கிளமுகசெய்கின்றது! இயற்கையின் எழிலை எவர்தான் கண்டுவக்க மாட்டார்கள்! அதுவும் தமிழ் உள்ளம் கண்டு வக்கக் கேட்கவா வேண்டும்.

நீலக் கடல்தனிலே நேர்சம் மீதந்துசேல காலம் கருத்தேவையும் கட்டவிழ்த்து போனதம்மா!

அல் வியற்கையின் அருட்பரப்பில் கவிதை என்தான் எழாது! ஃபார்முங்கீர் முன் முத்தமிழும் எழுமன்றே!

ஆங்கிலேயர் எத்தனைபேர் அக் குமரிக்கரையின் எழிலில் மயங்கிப் போகின்றனர். போட்டோக்கள் எடுத்துச் செல்கின்றன! அங்கு உலவுவதே அவர்களுக்கு ஆன்க்தம்! ஆனால், தமிழ் உள்ளம் அதே குமரிக் கரையில் நிற்கும்போது என்ன விதமாக அவ்வியற்கையெழிலினை அள்ளிப் பருதுகின்றது? அத்தயும் பார்க்க வேண்டுமன்றே!

ஆக்கடற்கரையிலே நிற்கின்றுன்; சனியாக ஹல்ல, தமிழ் ணங்கோடு நிற்கிறுன் தமிழன். நீலக்கடலின் நீள்பரப்பில் இதயத்தை மிதக்க விடுகிறேன். அப்போது அவன் உள்ளமும் உணர்வும் ஒன்றித்தழுவி ஓசைவடிவாய் எழுகின்றது! எவ்வாறு?

மங்கைத் தமிழடனே
மயங்கி ஓர் மாலை
போங்கும் கடல்பீது
போனேன் படகினிலே

எங்கும் அவனுருவம்
என் சோல்வேன் இவளோடு
தங்கும் சுகம்போலும்
தரணியில் இல்லையம்மா!

இயற்கை எழி இலும் இன்பத் தமிழ்ப் பண்பும் இயல்பாய் இயங்கும் அக்குமரி முனையில்.

குமரிக் கரையில் ஆங்கிலேயர் உலவுவர் தம் மாதருடன் ஆனால் தமிழன் எந்த மங்கையுடன் அக்கரையில் நிற்கிறோன்டு..... தமிழனங்குடன் உலவுவே ஆசைப்படுகிறோன் தமிழன்! ஊனையும்கடங்கு உணர்வத்தென்றலில் அவன்உள்ளாம் மிதக்கும்போது அவன் எப்படி “லேடி” கை நினைக்கமுடியும்?

குமரிமுனையின் அரூட்காட்சி ஒவ்வொரு உள்ளத்தையும் தூய்மை நெறிச் சேர்க்குமாறே திகழ்கின்றது!

அக்கடற்கரையில் கதிரவன்உதயக்காட்சியினைக் காண்பதே ஓர் அரிய ஆனங்க நிலை! அஸ்தமனக்காட்சியையும் அக்கடலில் காணலார்கள்! உதயக்காட்சியும் அஸ்தமனக் காட்சியும் ஏற்றுக்கொ அமைந்திருப்பதுவே குமரிக்கடலின் தரியெழுவில்.

உதயக்காட்சியைக் காணச் சென்றேன் வன்று. அக்காலை நேரத்தில் அத்திரைக்கடல் அளிக்கும் உவப்பினை எவ்வாறு எழுதி க்காட்ட? முயல்வது வீண்டும்! இயற்கையின் எழில் எழுத்திற்கும் எண்ணக்கிற்கும் அடங்குமா? உள்ளமும் உணர்வும் காண வேண்டியதன்றே அது!

சுற்றும் அமைதி ஊர்ப்புறத்து மக்கள் துயில் கலையாயினர். வானத்தில் பறவைகள் “கீச் கீச்” செனப் பறக்கலாயின கீழ்த்திகை நெஞ்சுக்கூரயிற்று. பல்வர்ணப் பிரகாசத்துடன் மிளிர்ந்தது கீழ்த்திகை. அதன்பொன்மயஜோதி வேள்ளம்பெருக்கொண்டிருக்கிறது.

கதிரவன் இளங்கதிர்கள் உலகத்தின்மீது ஒளி தூவலாயின! கலப்பைப்படின் வயல் நோக்கிச் செல்லும் உழவர் உள்ளத்தை

யும் களிப்படை செப்தன! பால் சரக்கும் பசுமா ட கருடன் இடையர் எழுங்தனர். நீர்த்துடுங்கருடன் மங்கையர் சென்றனர்! அண்டமும் அசரமுமே அக்கதிரவனை வரவேற்று விண்றன!!

ஆ! அங்நேரம் அத்திரைகடல் பெற்ற எழிலும் ஏற்றமும் தான் என்னே!

தென்குமரித் திரைகடவின் எழிலுள் யார்தான் மயங்கமாட்டார்கள்! ஓயற்கையின் அருட்டிழும்பன்றே அக்காட்சியின் எழிலுக்கு எழில் தூவுகின்றனது!

அமைதிக் கலப்பைப்படுன், அதிகாலை உழூஙர் செல சவைகீர் ஏந்தகுடம், சுமங்கு செலக் குலமாதர் குமரித் திரைகடவில் குளித்தெழுந்தான் கதிரவனும் உவரிக்கரை சின்றேர் உள்ளமெலரம் உவங்கதம்மா!

அக்கீழ்த் திசையின் பொலிவுதானென்னே! செங்கதிரும் பொன்கதிரும் திகழுந்து எழில் மயங்கும் அங்கிலையினை ஏவ்வாறு ணூர்த்தி? இயற்கையின் அழகும் அருளும் அங்கு கலந்து மயங்கியதன்றே!

கடல்ளீல் ஸ்சாரியும் கதிரவன் இளங்கதிர்கள் அத்திரைகடலீப் பொன்மயங்கக்கின; வார்த்துவிட்ட பொன்போல் அக்கடல் நிரில் பாய்ந்து படர்ந்தன. அம்மஞ்சள்ளிற ஒளிக்கதிர்கள். அம்முன்னீர் போன்னீராயது!

கீழ்வரன் பொன்னெளி பெற்றுத் திகழவும் கடல் நீர் பொன்மயமாய் அலைபுலம்பத் திரைஎழுமுபத் திகழவும் அக்குமரி முனை பெற்ற எழிலே எழில்! அறிவினுள் அறிஷுட்டும் எழில்! என்னே! உதயக்காட்சி! இயற்கையின் எழிலன்றே எழில்! மற்றெல்லாம் எழிலாமோ?

இயற்கைதான் பெய்யுணர்வாய் இவளை நீ மறவாதே செயற்கை விழியாளைச் சியென் ரதறிவிடு பகற்கன வென்றறிவாய் இவள் பகட்டெல்லாம் பறந்துபோம் இதற்கென எழில்வழியை இழவாதே இயல்பாயிரு!

பெரியபுராணச் சுவை.

(தேன்னுபிரிக்காட்பன் சு-மு பிள்ளை அவர்கள்]

பெரிய புராணத்தில் பலவகைச் சுவைகள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்றுண “தமிழ்ச்சுவை”யை மட்டும் இங்குச் சூறுவோம்.

சைவர்கள் பெரிய புராணத்தை ஒரு சமயநூலாகக் கொள்வர். ஆனால், மற்றவர் அதனை ஒருபெருந்தமிழ் இலக்கியமாகப் படிக்கலாம். இதனையாக்கிய சேக்கிழார், இதை உயர்ந்ததமிழ் இலக்கியமாக அமைக்க எண்ணினார் என்பதற்குப் பல சான்றுகள் இந்தாலில் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று

“ஏடுக்குமாக்கதை இன்தமிழ்ச் செய்யுளாய்
... . இருக்குவோம்” என்பதாம்.

பாண்டிய நாட்டுப்பற்றிப் பாடும்போது, ஆசிரியர் சிவபெருமானைச்சாலும் மேன்மைத் தலைச்சங்கப் புலவனுர் எனவே அறிகிறார். இன்னும் நாட்டில் வளப்பத்தைப்பற்றிக் கூறும் போது “நீர்க்கம பணித்தமுத்தும், செவ்வி மணஞ்செய் ஈரம்” என்றும், இன்னும் இவைபோன்ற பலசொற்களாலும், குறிப்பிடுவதால், இந்தாலின் தமிழ் இனிமையையும் மென்மையையும் அறியலாம்.

இவ்வாறே கரத்தைப் பற்றிப் பேசும்போதும், “எங்கும் மிக்கேறு சங்கங்கள்” செறிந்து கிடைக்கனவேன ஆசிரியர் கூறுகிறார். இது பொருள்தாலும் அறிவுதாலும் ஆம். உலகமே இவ்விரண்டினில் அடங்கி யுள்ளது. எங்காட்டு இலக்கியங்களும் அகப்பொருள்களைப் பற்றியே கூறுகின்றன; அதைப்போலவே இதினும் அப்பொருள்களுடன் இயல், இசை, நாடகம் என்னும்முத்தமிழ்ச் சுவைகளும் மலீங்கு கிடக்கின்றன.

சேக்கிழார் அகப்பொருள். துறையை நாகரிகமுறையில் எடுத்துக்கொள்கிறார். பெரிய புராணம் தமிழுக்கு ஒர் அச்சாணிபோல் உள்ளது.

நற்றவம்புரி பழையனார்ச்சிறுத்தொண்டர் நவைவந்து உற்றபோதும் தம் உயிரையும் வணிகனுக்கு ஒருகாற் சொற்ற வாய்மையுங் தூக்கிய சொல்லையே காக்கப் பெற்றமேன்மை யினிகழ்ந்தது பெருங்தெண்டாடு

என்பதுபோன்ற செய்யுட்களால், கதைப்பகுதியைச் சுருக்கிப்ப பயண்படுத்தும் திறமையில் இந்துஸ் விகாரற்றது,

உலகில் தோண்றிய பெரும் புலவர்கள் பலரும், தத்தார் மொழிகளில் இயற்றிய காவியங்களில் அநேக ஒற்றமைகளைக்காணலாம். இவற்றால் மட்டும் ஒரு புலவர் மற்றொருவரைப் பின்பற்றியவரென்றாலும், ஒருமொழியினின்று மற்றொரு மொழிக்குப் பரவியதென்றாலும் தவறு.

பரவைநாக்ஞியரின் அர்ணைனையும், சகுந்தலையின் வர்ணைனையும் ஒரோபாங்காடுள்ளன. இன்னும் “செமயியன்செங்கோலனை என்னத் தென்னவன் கூன் நிமிர்ந்தது” என்பதுபோன்ற பல் பகுதிகளினின்று, கதைப்போக்குக்குத் தக்கவாறு செய்யுட்கள் அமைந்திருக்கும் ஓன்மையையும் காணலாம்; இயற்கைவர்ணைனைகளும் பல உட்கோளுடன் இருப்பதை,

“பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவைப் பூள்ளமும்
வஞ்சு மாக்கள் தமவல் விளையும் அரன்
அஞ்செழுத்து முனரா அறிவிலார் அஞ்சுமென்ன
இருண்டது நீண்டவான்”

என்பதில் காமம் வெகுளி மயக்கம் எனும் பொருள்கள் முறையே அனைத்திருந்தாலும்,

“அண்ணல் வெண்ணீற்றின்
பேசிராளி பேசன்ற நீள விலா”

என்பதாலும் காணலாம்.

சூத்தி சன்மார்க்கம்

போகி

“அந்தச் சமயம் இந்தச் சமயம்” என்று சண்டை போடத் தேவையில்லை. எல்லார்க்கும் பொதுநெறியின்டு, அதுவே சுத்த சன்மார்க்கம். சுத்தமான இதயர் வாழ்க, அவர் ஈசனைக் காண் பார்” என்றார் ஏசாநாதர். எல்லாச்சமயங்களின் சாரமும் சுத்த மேபாகும். “மனதின் கண் மாசிலாதிருத்தலே அறம், வாய் கையே மனமாசருக்கும் மருங்கு” என்று தெய்வப்புலவர் சொன்னார். கீதை, குறள், பைபிள் குராங்புத்த தருமம் தத்துவார்த்த சூத்திரம்முதலிய எந்த மதநூலைப்பார்த்தாலும் தூய்மை வாய்மை இரண்டும் பளிச்சென விளங்கும். வாய்மைக்கு மற் கொரு பெயர் சத்து. “சத்” என்றால் உண்மை கிலையான பொருள் உள்ளபொருள் என்பதாம். அப்பொருளைப் பிரிது நாம் வருங்கு கிழேம். மீண்டும் நம்மை அதனுடன் கூடினிற்க வழிகாட்டுவதே சன்மார்க்கம் [மெய்வழி ஆகும்] மனம் வொழி மெய்தூய்மையளித்து மெய்வழி நடத்துவதே சுத்தசன்மார்க்கமாகும். எல்லாச்ச மபங்களுக்கும் இத்தூய மெய்வழி பொதுவாகும்,

நமது நாட்டில் வேதாந்தம் சித்தாந்தம் என்னும் இரண்டு பெரிய தத்துவங்கள் வழக்குகின்றன. எல்லாச் சமயங்களும் இந்த இரண்டில் அடங்கும். வேதாந்தம், “நானே பிரமம், எனக்கு அன்னியமானதெல்லாம் மனக்கந்பளை, அவற்றை. அல்ல, எனத்தகள் நானுகைய ஆத்மாவாக இருக்கவேண்டும், அதுவே இன்பம்”, என்றும் சித்தாந்தம் சரியை கிரியை யோக ஞான வழியே பழப்படியாக மனிதான்மானவை நடத்தி, மனமாசருத்து அளவத்தைப் போக்கி, இறைவஷடன்டுப்பும் அப்பும் போல் இரண்டாக்கலக்கும் இன்பத்தை நல்கும் இந்த இரண்டு சமயங்களும் மனிதனைத் தெய்வநிலைக்குலயர்த்தும் அரிய பெரியசன்மார்க்கங்களாம். “அவன்றி யானில்லை” என்பது இரண்டிற்கும் பொதுவான கொள்கையாம். தாயுமானவர் பாடல் இரண்டிற்கும் பொதுமறையாகும். வேதாந்த சித்தாந்த சேறியை வகுக்க குருமார்க்களெல்லாம் நமது திராவிடப் பெரியார்களே யவர்களும், இராமானுஜர், மத்துவர், மெய்கண்டார், சிவஞானமுனி

இந்து சமயத்தின் சாரம் கர்மம்.

ராஜாஜி

நியூற்றன் என்பவர் வெர்ச்சிச் சக்தி என்ற ஒரு எளிய விஷ யத்தைக் கூறினார். ஆனால் அதுவே இதுவரை வினாக்களின் நடத்தும் ஆராய்ச்சிகளுக்கெல்லாம் ஆதாரமாக இருந்து வருகிறது. அதேபோல் “கர்மம்” என்பதும் எளிதான் விஷயமே. ஆனால் அதுவேதான் இந்து சமயத்தின் சிக்கலான கொள்கைகளுக்கெல்லாம் ஆதாரமாகும். சகல விஷயங்களுக்கும் ஆதாரமாகும். சகல விஷயங்களுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பது எப்பொழுதும் மிக எளிய விஷயங்கள்தான்- எதுசெய்தாலும் அதற்குப்பயன் உண்டு என்பதே கர்மம் என்னும் கொள்கையாகும், இந்த வியதியை நாம் மீறமுடியாது. நாம் தண்டிக்கப்படுவோமோ, இல்லையோ ஆனால் இதுமட்டும் நிச்சயம். எந்தக்காரியம் கெய்தாலும் அதற்கு உடனேயே பபன் உண்டாகாமல் போகாது. செயல் என்

131-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

வர், நீலகண்ட ஜிவாசாரியர், ஆழ்வார்கள், நயன்மார்கள், அனைவரும் நாமது திராவிடத்தால் என்ற அறிவுச் சுடர்ச்சோயாவர். இவர்கள் செய்த உபதேசங்களைல்லாம் சுத்த சன்மார்க்கத்திலைடு உள்கும், தவிர; புத்தர், மகாலீரர், நானகர், ஏசநாதர், முகம் மதுஸ்லம், ஜாதுஷ்டரர் முதலிய அருட்பெரியர் செய்தலைப்பதே சங்களும் சுத்தசன்மார்க்கடையார், மனிதர் மனமாச நீங்கி ஆசையானவங்களை வென்று தெய்வத்தன்மை பெறுவதே அனைத்தின் கருத்துமாகும். மனமயக்கத்திற் பட்டமியும் மளிதலுக்குக் கடவுளை கதி, கடவுள் நம்பிக்கையாலேதான் மனிதன் அறம் போற்றி அன்புவழி நின்று மேன்மேலும் சாதனங்களைச் செய்து பேரின்டுமெய்துகிறேன். உடலைடுத்த பயன் கடவுளை உள்ளும் புறமுமேயாம்: அதனைக்காண்பதே கண். அதனைத்துதிப்பதே நா, அனாடி பணிதலேதடல், அவன்பணி புரிவதே கை, அவனை உணர்வதே உள்ளம். அவன்பால் நடத்துவதே பிம்பவழி, அவனை அறிவிப்பதே அறிவு.

பதில் செயல்மட்டுமன்று. என்னமும்மொழியுங்கூட அடங்கும். உதாரணமாக, பிறர்பொருள்களைக்கண்டு பொறுமையுற்றுல் அது வும் ஒருவிதமான திருட்டாகும். திருட்டுப் பஸ்வகைப்படுவதால் இந்தத் தீய எண்ணமும் அந்தவகை, நற்செயலேரா தீச்செயலோ, ஸ்லெண்ணமோ தீயஎண்ணமோ அது ஒருவித ஆசையை ஒரு விதத் தேட்டத்தை உண்டாக்கிவிடுகிறது. மது அருந்தினால் அதைக்குடிக்கவேண்டும் என்ற தேட்டம் உண்டாவது போல், எதுசெய்தாலும் அதை மறுபடியும் செய்யவேண்டும் என்றதேட்டும் உண்டாகின்றது. “ஒவ்வொரு பொருளும் மற்றொரு பொருளைக் கவர்கிறது” என்று நீஷ்டற்றன் கூறியது போலவே நம்முடைய இந்து சமயமானது ஒவ்வொரு செயலுக்கும் இரண்டு பலன்கள் உண்டு. மது அருந்தினால் மயக்கம் உண்டாக்கிச் செய்யத்தகாத காரியங்களைச் செய்து விடுகிறோம். அதுமட்டுமன்று, மறுபடியும் அருந்தவேண்டுமென்ற ஆவலும் உண்டாகிவிடுகிறது. மயக்கம் தெளிந்துவிடும்; ஆனால் இந்த ஆவல் தீராது. இதுவே மதுபாணமளிக்கும் சாஸ்தித்தண்டனை பாருகும்.

மறுஜென்முன்டு என்னும் நம்பிக்கையில்லாதிருந்த போதி வூம் கர்மம் என்னும் கொள்கை முக்கியமானதே. மறுஜென் மம் என்று ஒன்று இல்லாதிருந்தபோதிலும், அந்த நியதி வேலை செய்யவே் செய்யும். அதனால் நம்முடைய மனத்தையும் குணத்தையும் பழுது ஆகாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும், இன்று நாம் என்னுவதும் செய்வதும் நாளை நம்மை ஆக்கவும் செய்யலாம், அழிக்கவும் செய்யலாம்! இந்துக்கள் கர்மம் என்னும் கொள்கை பல ஜென்மங்கள் வேலைசெய்வதாகக்கூறுகிறார்கள். அதை நம்பாவிட்டாலும், இந்தஜென்மத்தில் அது வேலைசெய்வதை நாம் புறக்கணிக்க முடியாது. தற்காலிகச் கட்டோகங்களுக்காக நாம் நம்முடைய ஒழுக்கத்தைப்பறமுதாக்கிக் கொள்ளலாகாது. வாழ்வில் இன்பம் பெறுவதற்குரிய வழி நம் முடைய ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாப்பதையே பொறுத்ததாகும். ஒழுக்கம் தவறினால் அதை எளிதில் பழுதுபார்க்கமுடியாது.

ஆகவே கர்மம் என்னும் கொள்கையின்படி நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் அதன் தன்மைக்குத் தக்கபடி நம்மை நல்ல

வள்ளலார் உள்ளம்.

(வ-சீன்னத்தம்பி)

அருட்பெருஞ்ஜோதி இராமலிங்கஸ்வாமிங்கள் தமிழகத்திற்கு தந்துள்ள அருட்பாக்கள் ஸ்வவான்றும் உன் னுஞ்தோறும் உள்ள த்தை தூய பளிங்குக் கண்ணெடியாக மானிடவர்க்கத்தை புனிதமு ரச் செய்யும், அவர் பாடவில் சிலவற்றைக்காண்போம்.

கள்ளாத்தையெல்லாம் கடங்கு விட்டே[ன்] வின்னருளாம் வெள்ளத்தை மெல்லா(ம்) மிகவுண்டேன்—உள்ளத்தே கானுதகாட்சியெல்லாங் காண்கின்றே[ன்] ஓங்குமன்ற வானு நினக் கடிமை வாய்த்து.

[ஆனந்தரானுபவம் எனும் பிரிவில் உள்ளது]

முற்பக்கத்தொடர்

வர்களாகவோ; கெட்டவர்களாகவோ ஆக்கிவிடுகின்றது. இவற் றிற்கு நம்முடைய சாஸ்திரங்கள் பல பரிபாஷைச்சொற்களை உப யோகிக்கின்றன. ஒன்று அவற்றை நீக்கிவிட்டுச் சாதாரணபா ணஷபில் கூறியிருக்கின்றேன். நல்ல செயல் செய்தால் நமது ஒழுக்கம் அழகுபெறுகின்றது. தீயசெயல் செய்தால் அந்த அள வக்குத் தகுந்த வண்ணம் நம்முடைய ஒழுக்கம் பழுதாகி விடுகிறது. எது செய்தாலும் நாம் இந்த விசயத்தில் வைத்து கொண் டேசெய்யவேண்டும்.

தர்மம் என்னும் கொள்கையைக் கைக்கொண்டால் விமோசனமே கிடையாது. என்று யாரேனும் கூறினால் அது தவற பிழைகளைத் திருத்திக்கொள்ளப் போதிய சுதந்திரம் தந்திரது. இந்து சமயம் என்றுக்குறிக்கான சமயம் கொள்ளப் போதிய சுதந்திரம் தந்திரது. இந்தியாவில் தோன்றும் சகல மதங்களும் கர்மப் போதிய சுதந்திரம் தந்திரது. கொள்கையைப் பற்றி அவைகள் சண்டைபோட்ட போதிலும் நம்முடைய சனங்களின் அனுபவங்களின் காரணமாக இருந்த கர்மம் என்னும் கொள்கையை மட்டும் ஏற்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

[சுருக்கப்பட்டது]

இப்பாடலின் பொருள்:- ஒங்கும் மன்றம் [கணகசபையில் நடம் புரிகின்ற அம்பல] வானு நினக்குயரன் அடியேனுக் வாய்க்கப் பெற்றத்தால், என் உளத்தில் எழுகின்ற சகல தீமைகளுக்கும் உடன்தொகை இருக்கின்ற கள்ளத்தையெல்லாம் கடக்கவிட்டேன் இறைவனுகிய நின்னருள் வழிக்கு உள்ள ஆண்மீத வெள்ளத்தை ஒன்றும் தவறுது மிக உண்டு களித்தேன், எனது உள்ளத்திலே அனேக அழிவில்லா [நித்தியானந்த] காட்சியெல்லாம் நின் திரு வருள் கூடப்பெற்றத்தால் காண்கிறேன். இதனுண்மேறே இன்னே ரிடத்தில் பாடுகிறார்:—

“எனக்கு முனக்கு மிசைந்த பொருத்த மென்னபொருத்தமோ இந்தப் பொருத்தம் உலகிற் பிறருக் கெய்தும் பொருத்தமோ”

என இறைவனுக்கும் தனக்கும் உள்ள தொடர்பை அடக்கமுடியாது வெளிச் சொன்னார்: உலகமக்கள் யாவரும் தன்னைப்போல் அருளுடைம் பெற்றுவாழுயேண்டுமென அவரமிக உற்று மக்களை தோக்கி ஓர் வேண்டுதல் செய்கின்றார்: எப்படியெனில் [தன் நன்பன் ஒருவனை விருந்துக்கழைக்க வார் சிவத்வளைகளில் மறுக்க என்னுணை நீங்கிருந்துண்டது போகாதீர் என்று சொல்ல வேபோல்] உலகோரே நீங்கினைந்ததெல்லாம் கைகூடும், என் மீத ஆணைப்பிட்டுச் சொல்கிறேன், எனச்சொல்கிறார்,

“எல்லாம் செயல்கூடும் என்னை அம்பலத்தே எல்லாம் வல்லான் தனையே ஏத்து”,

[என்பது]இவ்வக்கு, எல்லாம்வல்ல இறைவனை வழி படநீ விரும்பிய செயல் எல்லாம் நிறையும். இது எண்மீது சொல் ஆம் ஆணை- எனச்சத்தியம் செய்து இறைவழிபாட்டில் அழைக்கின்றார். மக்கள் மீதுள்ள பேரண்புதான் என்னே?

இவர் மனிதரிடமும் மற்றவ்வுயிரிடமும் காட்டும் இரக்கம் கடவுளும் பெரிது.

“தண்ணேனக் கோடியோர் பிறவுயிர் கொல்லத் தோடங்கிய போதெல்லாம் பயந்தேன்”

கண்ணினு லையோ பிறவுயிர் பதைக்கக்
 கண்ட காலத்திலும் பதைத்தேன்,
 மண்ணினில் வலையுங் தாண்டிலாங் கண்ணி,
 வகைகளுஞ் கண்டபோ தெல்லாம்
 என்னியென் னுள்ள நடுங்கிய நடுக்கம்,
 எந்தைன் திருவுள மறியும்”

இது, கொல்லாமை என்பது மனிதன் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அவசியத்தை களிவுபடுத்துவதற்கு,

“நலந்தரு சிறிய தேய்வ மேனு ரையோ
 நாட்டிலே பலபேயர் நாட்டிப்
 படிதர ஆடு பன்றி குக்குடங்கள்,
 பலிக்கடா முதலிய வயிரைப்
 போலிவறக் கொண்டே போகவுக்கண்டேன்
 புத்தி நோந்துள நடுக்குற்றேன்
 கலியுறு கிறிய தேய்வ வேங்கோயில்
 கண்ட காலத்திலும் பயந்தேன்”

கோவில்களில் பலீயிடுப் பயிர்த்துண்பத்தைக்கண்டு ஆற்றிருந்து
 [தொடரும்]

ஒம்
விசித்திர குணம்.
'சுலண்'

மனிதனின் குணம் விசித்திரமானது என்கிறுர் ஒரு பெரியார். பணமும் பெருமையும் புகழும் சகலபோக சாதனங்களும் சிறைந்திருக்கும்போது மனிதன் எல்லாம் தன்னுடேயே உடப்பதாய் என்னி இறுமாந்திருக்கிறான்: தன்னால் செய்யக்கூடாதது ஒன்று மில்லையென்று மர்த்தடிக்கொள்கிறான். அதே மனிதன்; தனக்குக் கஷ்டம் வரும்போது, பணமும் பெருமையும் குறையும்போது என்ன நினைக்கிறான்? பணத்தினாலும் இதர சாதனங்களாலும் மட்டும் ஒருவன் கேஷமடைய முடியாது என்று உணர்கிறான். அப்போதுதான் ஏதோ ஒரு சக்தி தனித்து இயக்குவதாய் அவன் புத்திக்குப் புலனுகின்றது. அந்தச் சூட்சுமச்சக்தி தான் கடவுள். தன்மூந்திய இறுமாப்புக்கும் மடமைக்கும் வருந்தி; கடவுளை வழிபடுகிறான்.

விடுயம் என்னவெனில் மனிதன் கஷ்டம் வரும்போதுதான் கடவுளைப்பற்றி அதிகம் நினைத்து பக்திசெய்கிறான். பிறவியிலே மாணிடப்பிறவி என்பது பூர்வஜன்மத்திலே செய்திருக்கும் மகத்தான் புண்ணியத்தின் விசேஷ பலன் என்பது நியதி, அப்படி மாணிடப் பிறவியெடுப்பவன் இந்த உலகவாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருளும் புகழும் அடைவதற்கு அவன் முன் ஜென்மங்களிலே அதற்குத்தக்க புண்ணியமும் செய்திருக்கவேண்டும், இல்லையேல் மாணிடப்பிறவியெடுத்தும் கஷ்டஜீவனம் கடத்திபவனும் ஏன்? அங்கவினாகவுக்கூடப் பிறக்க நேரிடுகிறது.

இவ்வாறு, கிடைப்பதற்கரிய மாணிடப் பிறவியையும் அளித்து வாழ்க்கைக்க்ருத் தேவையான சகலபொருட்களையும் நமக்குக் கிடைக்கச்செய்த அந்தச் சூட்சுமச் சக்தியாகிய கடவுளை நாம்மறந்தால், நமக்கு விழைமரசனம் ஏது?

கஷ்டம் வந்தால் மட்டும் ஆண்டவைனை நினைப்பது என்பது போதாது, சௌக்கியப்படும்போதும் வாழ்க்கையில்வெற்றிமேல் நிவந்தி காணும் போதும் கூட, எல்லாம் ஆண்டவைனின் கருணையே என்ற மனப்பான்மை கொள்ளவேண்டும்: வறுமையால் உழுல்பவன் என்றுமே வறுமையில் உழுல்வதில்லை.

அவஹுக்கு எல்லகாலம் பிறப்பது உண்டு. சுகப்படுபவனும் நீதித்து அந்தச் சுகத்தைப் பெறுவது கிடையாது; கஷ்டமடைய அதிகாலம் செல்லாது, இதையெல்லாம் நாம் கண்கூடாகக்கான் பதுதான்.

ந் ற் ர் ள்

[முத்து]

தான் என்ற சொல் அருவி, ஆதி, பாதம், திறவுக்கள்; சிவசக்தி முதலிய பொருட்களில் வரும். வர்ணங்கள் பெருமான் “கற்றதன் பயன் வாலறிவன் நற்றுள் தொழுதல்” எனக் கூறகிறார், பரிமேலமுகர் கமது விசேட உரையில் “பிறவிப் பினிக்கு மருந்தாகவின் “நற்று”எனக் கூறினார்” என்று சொல்கிறார்.

மனிதனுக்கு பிறவி ஒரு நோய். உலகில் அந்தோய்க்கு மருந்து கிடையாது, ஒரே ஒருவரிடம் மாத்திரம் மருந்து உண்டு. அவன் எந்தனேரமும் வைத்திபம் செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள்; செய்ய ஆயத்தமாய் இருக்கிறன். மனிதர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களில்லை; அறிகிறார்களில்லை; அவன் ஆணவமாகிய முயலகளை ஒருங்காலால் மிகத்து மறுகாலைத்துாக்கி நின்றுத் தீவர்களுக்கு அபயம் கொடுக்கிறார்கள்.

ஒருவர் எம்பெருமானிடம்

“அறவா கி ஆடிம்போ குதஞ்சா
யின் கீழிருக்க”

என்ற வெண்டுகின்றார், வைத்தியன் நல்ல மருந்தைக் கொடுத்தாலும் பத்தியமிருந்து வைத்தியன் சொற்படி ஈடந்தால்லவோ மருந்து குன்றத்தைச் செய்யும். இல்லாவிடில் நோய், ஒன்று இன்னைன்றும் விடும். ஆண்டவன் என்ன சொல்கிறார்கள். குழந்தைகளை இப்பிறவி கோய் திரும்வரை “நான் என்னு” என்பதை விடுங்கள் அதைவிடுவீர்களானால் எல்லாம் “நி” ஆகிவிடும். நீ என்பது ஆண்டவன். அப்போ பிறவினோய் தானே குணமாகிவிடும்:

“எனதென தெண்னலிடாகு மென்றும்
அவனைது என்ன அருள்” என்கிறார் ஒரு பெரியார்.

பிறவி ஒரு பெருங்கடல். அக்கடலைத்தாண்ட இறைவனாடியாக கிய புணையைத்துவேண்டாகக் கொள்ளவேண்டும். இறைவனாடிசேர்

தூர், பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர். இறைவன்டியை உங்க வோடு சேர்க்கமுடியுமா? இறைவனது தாளை உள்திலீருத்தி நாம பஜனையாகிய கயிற்றுல் மனத்தைக்கட்டி விடுவீர்களானால் அப்போ கவலையில்லாமல் பிறவிக்கடலைக் கடந்து விடுகிறீர்கள்:

நிலமிசை நீடுவாழ வடிகாட்டுகிறூர் வள்ளுவர். வழியும் மன கவலை மாறவேண்டும். கவலை ஏன்? அறியாமையால் வரும் இரு வினைக்கட்டால் கவலையுண்டாம். இக்கட்டு நீந்கும்வரை அழியாப். பொருள் ஒன்றைப் பற்றுதலே. அழியாப்பொருள்வது? கடவுள் “மாண்டு சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடுவாழ்வார்” என்கிறூர். நிலமிசை என்டதை மிகைநிலம் எனக்கொண்டு மேலாகிய வீட்டுலகு என ப்பரிமேலழகர் கூறுகிறூர்.

“தனக்குவரை மில்லாதான் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லால் முனக்கவலை மாற்றலிருது”

“வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலான்டு சேர்ந்தார்க் கிபாண்டு மிடும்பையில்”

இக்குறட்பாக்களின் பொருளை ஆழ்ந்து கிஞ்சிக்குக்

“தொழுவார்க்குத் துண்ப நீக்கமும் இன்பாப்பேறும் நல்கும் நலங்கருதி கற்றுவிளைஞர்” இறைவன் மெய்யறிவுடையன். தன்னைக் கொழுவாக்குத் தூரினின் இன்பத்தை அருளுவான். கல்வியறிவுடையார் எவரும் அவனது அடிகளைத் தொழுதல் வேண்டும். தொழுவில்லையானால் அவ்வறிவாற் பயனில்லை. இதற்குச்சான்றுத்தாருக வனத்துரிவிகளின் கணதயைக் கூறலாம்.

தூக்கில் இமயமலைச் சாரலில் தாருகம் என்றெரு வனம் இருந்தது. அவ்வனத்தில் பல முனிவர் இருந்தனர். இவர்யோக நெறியில் தெர்ந்தவர். நூல்பலகற்று நுண்ணறிவுடையராய்வினாக்கினர். தாம் செய்கின்ற வேள்வியேதாம் கருதியபலை அளிக்கும். அதனால் வேறொரு கடவுளை வணக்கவேண்டாமெனத்தருக்குக்கொண்டனர். இப்படிப்பட்டவர்களை உய்விக்கக் கண்ணுதற் பெருமான் யோசித்தார். அழகிய புருடவேடம் தாங்கினர், திருமாலை அழகியமோகினி உருக்கொண்டு வரச்செய்தார். அவ்வளத்திற்புகுந்தார். அம்முனிவசரயும் அவர்தம் பத்தினிமாரை

யும் நிலைகுலைத்து அவர்களன்டிருந்த மனச்செருக்கை யாற்றி தெளிவித்தார். அவரும் தெரிந்தார். தங்கள் சிறுமையை உணர்ந்தார். நற்றுள் தொழுதார். நற்பயன் பெற்றார். இறைவனது பாதமே முத்திக்குத்திறவுகோல் ஆனபடியால் தாள் என்னும் சொற்கு ஆத்மீக்கருத்திலும் திறவுகோல் பொருத்தமானதே. தங்கையைக் குழந்தைக்கு அறிவிப்பவள் தாயே.

அதுபோல் சிவத்தை ஆத்மாவக்கு அறிவிப்பவள் தாயே. பது திருவருட்சத்தியே: திருவதி தினைவே இறைவனிடம் கொண்டு சேர்க்குமாதலால் தாள் என்பதற்கு “சிவசக்தி” என் பதும் பொருத்தமானதே.

இறைவனது முழு உருவிலும் மனதை லயிக்கக்கூடியது முதலில் கடினம். ஆனபடியால் முதலில் இறைவனது அடியைப்பேருளத்தில் தியானம் செய்தல் மன ஒருங்கம்ப் பாட்டிற்கு சுருக்கவழியாகும். இறைவனை அறிதற்கு ஆகி, அடி. ஆனபடியால் தாள் என்பதற்கு ஆகி என்னுங்கருத்தும் பொருத்தமுடையதே.

அருவிசீர் உலகிற்குக்கைமாறு கருதாது, பலன் கொடுப்ப தோட்டமாது தண்ணைவந்தடைந்தொருக்கு எத்தனையோனோய் களைன்லாம் நீக்குகிறது. அதுபோல் இறைவனது நடனத்தால் அகில உயிர்களும் கண்மையடைந்தனராயினும் அவன்டையை விரும்பியோருக்குப் பிறவிப்பனீ நீங்குகிறது. ஆனபடியால் தாள் என்பதற்கு “அருவி” என்பதும் மிகப் பொருத்தமானதே.

தூண்டிட்டதாடும் சிறுவரைப் போன்று இறைவன் திருவதி பற்றி வாழுதலே எல்லாச் சமயங்களுமாகும்.

இன்பந்தருவ திறைவன் மலரடி

ஆனபடியால் நற்றுள் என்றார்.

137-முருக்கத்தொடர்

எனவே சுகத்திலும் சரி, கஷ்டத்திலும் சரி, ஆண்டவனைமன தாள் எண்ணிப்போற்றிவணக்குவது, சுகம் நீதிக்கவும்கஷ்டங்கள் தொலையவும் வழிகோலும்.

இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உதவக்கூடியது; எந்தநிலையிலும் ஆண்டவனை மறவாமல் போற்றிப்பணிவதுதான்.

செய்தித் திரட்டு

பதுளை சைவபரிபாலன சங்கம்,

ஷட்சக்க 27-வது ஆண்டு நிறைவீழ்மா 28-2-13 சனிக்கிழமை வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. அத்தருணம் இலங்கைப்பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப்பொசிரியர் ஸ்ரீ எஸ், வித்தியாளங்தம் எம்-ஏ பி-எச்-டி அவர்கள் “தமிழர் சமயம் அன்று” என்பதுபற்றி ஒர் சொற்பொழிவாற்றினார்கள்.

மத்தியமாகாண சைவ மகாசபை

ஷட்சபையில் 27-வது ஆண்டு நிறைவீழ்மா 15-3-53 ஞாயிற்றுக்கிழமை நடைபெற்றது, அத்தருணம், திரு. ஆ. தட்சனை மூர்த்தி சி-சி-எஸ் அவர்கள் “மக்கள் பெருமையும் மரணிலக்சிறமையும்” என்பதுபற்றி இனியதோர்சொற்பொழிவாற்றினார்கள்.

நாவலப்பிட்டி இந்துவழவிபசங்கம்

ஷட்சங்கக்கட்டமையிற்கு 18-3-53 புதன்கிழமை கதிரௌண்டில் ஹரி மண்டபதில் நடைபெற்றது அத்தருணம் சிவத்திருப்பேல் போகிடுராமதாஸ் அவர்கள் “அன்டின் அற்புதம்” என்பதுபற்றி இனியதோர் சொற்பொருக்காற்றினார்கள்.

குருபூஜை

யாழ்ப்பாணத்து யோகர் சுவாமிகளின் குருங்தராம் செல் வீப்பசவாரிகளின் குருபூஜைத்தினச்சைதகண்டியைச்சேர்ந்த தன தீக்கும்பறை-பிள்ளையார்கோயில் மடத்தில் 18-3-53 புதன்கிழமை அன்றார்கள் வெகுசிறப்பாகக் கொண்டாடினர்.

திருக்கேதீச்சாத்தில் அத்திவார விழா

வித்தினேசவரர், சுப்பிரயணியர் முதலிய மூர்த்தங்களுக்கு புதிய கோவில்கள் அமைப்பதற்கும் 26-3-53 வியாழக்கிழமை திருக்கேதீச்சாத்தில் திருக்கேதீச்சா திருப்பணிக் கபைத் தலைவர் கேள்வுகள்தொயாவைத்தியாதனமுதலிய பிரமுகர்களின் கருகீத் தில் அத்திவாரக்கள் நாட்டப்பெறும்.

ஆயுள் சந்தா அதரவாளர்.

ஸ்ரீமதி முதலியார் குமாரசாமி அவர்கள் மட்டக்களப்பு
கி, ஆஹமுகம் அவர்கள் நீப்பாச்சல்பதுதி அதிகாரி கோழும்பு

ஸ்ரீராமக்கிருஷ்ண விஜயம்.

[1921-ம் ஆண்டிலிருந்துவரைவருகிறது.]

வருடச்சந்தா ரூபா 4/. தனிப்பிரதி சதம்/50
ஒவ்வொரு தொகுதியும் தைமாதத்திலிருந்து வெளிவருகிறது.
சந்தா தை அல்லது ஆடிமாதத்திலிருந்து தொடங்கலாம்:

ஸ்ரீ இராமக்ருஷ்ண மடம்
மைலாப்பூர் சென்னை

நால்வர் பட்டங்கள்.

வேண்டிய அளவுகளில் நால்வர் படங்கள் தயாராகிடுள்ளன,
விபரங்களுக்கு பின்வரும் விலாசத்திற்கு எழுதுக:

நால்வர் மடாலயம் .

பேஞ் போஸ்ட் கோயம் முத்தார் தென்னிந்தியா

சரவணபவ எழுத்துப்படம்.

ஷத்கோண சண்முகப் பிரகாசப்படம்

இவ்விரு படங்களும் 20-14 ஸெ.எஃ. 12 வர்ஷங்கள் கொண்டதாய்
அழகிய முறையில் வெளிவந்துள்ளன,

இக்குத்தங்கள் ஒவ்வொருவர்தாம் பூஜை அனைகளிலும் வைக்கத்தகு
தனு. சித்திரவிளக்கங்புக்கத்தங்களுடன் கூடியது.

படம் ஒன்று 1-ரூபா 8 அனுவாரும்.

கிடைக்குமிடய:—

பாலதண்டபாணி பிக்ஷர் ஹவுஸ்

குமரன்வீதி திருப்பூதி T-I S